

Okyanus Misali Akıyor Belkiler

— ercaga · 16 Nisan 2016

Gün bittiğinde içteki buruklukla söner insanın içindeki ateş
Bazıları tertemizken bile kalp lekeleriyle doğuştan keş
Bitti dendiğinde dönülmez artık diyen yaşlı bir ihtiyar ihtiyatlığında
Dönülmeyenler yolların ardındaki koyu mavilikteki yalnız seher yelinde
İmtihanalara boğulmuş bir talebenin bitip tükenmeyen vehminde
Bazen en olmayacak zamanlarda bazen tam zamanında
Okyanus misali akıyor belkiler belki yıldızların arasından
Sıradışı misallerin sınırsız istekleriyle boğuşma sırasından
Küçük bir kelamla kırılan gönüllerin yavaş yavaş
yükselen narasından Bazen günümüzün modern bir şehrinde
bazen Prekambriyen mağarasından Alçak olanların yüksekliği
kinleriyle bulama başlama vehimlerinin iğrençliğinden
Apaçık ortaya çıktığı
yerlerden derinliklere süzülen musıkiden Kapkaranlık
gecelelerin içinden ortaya çıkmaya çalışanların açtığı çerağından
Zemheri mevsiminde savaş çığlıklarının yayıldığı mekanlardaki küçük umutlardan

Okyanus misali akıyor belkiler sükunetle insanlığın arasından
Geliyor vaktini tamamlamış martılar ufuklardan sıradışı
Akıyor hayat bir imbiğin pençesinde ayrılıyor yavaş yavaş mefhumlarına
Hz.Adem ile Hz.Havva bile imtihan edilerek kötülüklerin arasından ulaştılar
zakkumlara
Bütün hüznülerin arasından sıyrılıp güneşli yollara çıkmak
ümidiyle Okyanus misali akıyor belkiler belki kötülüklerin
arasından sinsice Bazen mızımız bir çocuk gibi büklerler
boyunlarını dedikleri belkiler zoraki münsebit
Okyanus misali akıyor belkiler
her gün insanların arasından